

DVIJE PJESME

Krunoslav Matej

I

Do vrha cvijeta narastoh
zahvalan tebi
viši od njegova
mirisa i čaške

Posijeku li me u ljeto
najzrelije
kratkim nožem

tko će odoljeti
kad uzvrem
nad bedemima

stajniji negoli bijah
s više blagosti
i nas

II

Bit ćeš mila i zagonetna
jer davno smo bdjeli za sve
a ničega
ipak nebo sviće
toliko cvijeća
pjev i ljubav zaboravih

Kajem se suzom i ruzmarinom
i kaduljom i škrapom
svim življem nad njima

i kunem se
iako ničega nema
sve je preda mnom
cvjetno a znaju
čija je zasluga